

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.751 van 10 april 2000
in de zaak A. 90.746/IX-2305.**

In zake : Meirabi BINIASHVILI,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Meirabi BINIASHVILI op 6 april 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het Koninklijk Besluit van 1 maart 2000 met nummer 4/GRA/14.565/347.450 waarbij het genadeverzoek van verzoeker werd verworpen en de proeftermijn wordt ingetrokken" in verband met een veroordeling tot twee jaar effectieve gevangenisstraf en een geldboete van 200 frank door verzoeker opgelopen bij in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 22 februari 1995;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 april 2000, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat M. DANEN, die loco advocaat F. WACHSSTOCK eveneens verschijnt voor verzoeker, en van advocaat C. VAN ONSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in een kort geding de Raad van State maar een beperkt onderzoek kan wijden aan zijn bevoegdheid om kennis te nemen van een vordering tot schorsing; dat zulks des te meer geldt in een procedure waarin een verzoekende partij vraagt dat de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging zou bevelen; dat echter vooral van belang is dat de verzoekende partij er zich minder behoorlijk tegen in bescherming kan nemen dan in de procedure ten gronde; dat het aan de verzoekende partij is dat de wetgever het recht op een kort geding heeft verleend; dat het dan ook past dat, tenzij wanneer zijn beperkt onderzoek uitwijst dat de kwestie van de bevoegdheid een hoge graad van ernst vertoont, de Raad van State zich hierover niet zou uitspreken; dat daarbij komt dat de schade die de Raad van State toebrengt door in de fase van het kort geding een beroep onontvankelijk te verklaren dat achteraf, in de definitieve fase van het proces, toch ontvankelijk blijkt te zijn, normaal - zeker wanneer het zoals te dezen over een individuele beslissing gaat - groter is dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval : in het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het

tweede geval zal alleen maar voor een tijdlang een bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn;

Overwegende dat te dezen bijgevolg moet worden nagegaan of de kwestie van de bevoegdheid van de Raad van State een zo hoge graad van ernst vertoont dat de Raad die kwestie onmiddellijk moet onderzoeken; dat het bestreden besluit betrekking heeft op de vraag van verzoeker om genade en is genomen op grond van artikel 110 van de Grondwet, dat luidt als volgt :

"De Koning heeft het recht de door de rechters uitgesproken straffen kwijt te schelden of te verminderen, behoudens hetgeen ten aanzien van de ministers en van de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen is bepaald";

dat aldus door het koninklijk genaderecht ingegrepen wordt in de vaststelling van de omvang van de door de hoven en rechtbanken uitgesproken straffen of in de uitvoering ervan;

Overwegende dat de kwestie van de bevoegdheid een zo hoge graad van ernst vertoont dat de Raad in de huidige stand van het geding reeds moet vaststellen dat uit de aard van het bestreden besluit volgt dat hij op grond van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van een beroep tegen een besluit dat het genadeverzoek verwerpt in verband met de door verzoeker opgelopen strafrechtelijke veroordeling,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank,
komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien april 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

L. HELLIN.